

STICHTING
VOGELVERSCHRIKKERFESTIVAL
VALKENSWAARD

p/a Zandbergstraat 20
5555 LB Valkenswaard

www.vogelverschrikkerfestival.com

BTW: 8093.42.121.B.01

KvK 17125863

Bank: NL83 RABO 0152 9855 06

Valkenswaard, 21 oktober 2018

Betreft: **een moeilijk besluit (maar fijn voor de vogels)**

Beste Vogelverschrikkerliefhebber,

We vallen met de deur in huis. En we zullen daarna uitgebreid ingaan op de 'waarom-vraag'. Na tien edities valt het doek voor het Vogelverschrikkerfestival. We sturen de verschrikker terug naar de eeuwige graanvelden en laven ons nog slechts, met heel veel trots, aan prachtige herinneringen. Waarom? Omdat de grens is bereikt. Het festival stopt op het hoogtepunt; we zijn op een schier onneembare barrière gestuit.

We zijn in tien edities in heel veel opzichten geslaagd. Ten eerste – en het belangrijkste: we hebben Valkenswaard (en omgeving) gaan laten houden van een festival dat vanaf de start 'anders' was. Een festival dat altijd wist te verrassen, dat uitdaagde tot creativiteit, dat nieuwe muziek en nieuw theater een podium gaf en dat zorgde voor heel veel verbondenheid. Daar zijn we trots op.

Wat ook slaagde was om met het festival een steeds groeiend publiek te trekken: van heel jong tot heel oud, uit een steeds groter geografisch gebied. En we wisten Valkenswaard op de kaart te zetten, tot in de landelijke pers. We slaagden er in het festival iedere editie weer een beetje beter te maken. En we slaagden er in iedere editie weer financieel net (of nét niet) quitte te draaien. Dat is voor een festival van deze grootte en omvang vandaag de dag een heel goed resultaat.

Toch merken we als organiserend bestuur dat we een grens hebben bereikt. Het is ingewikkeld uit te leggen wat die grens is, het is een combinatie van factoren. Één van de factoren is de financiële basis onder het festival. Nu was nooit het doel van het VVF een winstgevende onderneming te maken. Alles wat binnenkwam, gaven we altijd terug aan het publiek. Wat we wél nastreefden, was een gezonde basis voor het voortbestaan van het festival; een gezonde financiële situatie waarmee we de duurzaamheid van het festival konden garanderen en het stokje met een gerust hart konden overdragen aan een nieuwe, jonge generatie.

We staken in aanloop naar editie 2017 heel erg veel energie en tijd in het zoeken naar meerjarige bronnen om de toekomst veilig te stellen. De gemeente Valkenswaard steunde ons fantastisch en kwam eerder al met een meerjarige subsidietoezegging. We gingen ook op zoek naar andere subsidieverstrekkingen in de provincie en in het land, juist ook om minder afhankelijk te zijn van alleen lokale subsidies. We kregen daarbij zelfs professionele begeleiding, maar overall (van VSB Fonds tot BKCC) kregen we nul op het rekest. We wilden met die subsidies meerjarige zekerheid creëren, maar we zijn hierin niet geslaagd.

Het zou betekenen dat we de komende edities op dezelfde, onzekere voet verder zouden moeten. Want in aanloop naar iedere nieuwe editie, voeren we dezelfde strijd om de beschikbare middelen bij elkaar 'te schrapen'. Moeten we nieuwe, soms harde maar even creatieve keuzes maken op het gebied van programmering, communicatie, aankleding en facilitaire zaken. En moeten we onszelf in de meest onmogelijke, creatieve bochten wringen om onder aan de streep geen tekorten te

hebben. Dat is tot daaraan toe, als organisatie vraag je er immers om. En het heeft ook een charme (en opluchting als het dan weer *nét* lukt). Maar we vragen het ook van onze trouwe leveranciers die iedere keer wel weer een oogje dichtknijpen. En van de vele, fantastische vrijwilligers die altijd weer klaarstaan. Maar energie, welwillendheid, persoonlijke goodwill en betrokkenheid zijn nooit vanzelfsprekend. Ze gaan heel erg ver – uit liefde voor het eindresultaat. Maar ze zijn wel eindig. We merken wat dat betreft dat we de grenzen aan het bereiken zijn (of misschien al hebben bereikt).

Onder meer de mislukte subsidieaanvragen hebben ons ook doen afvragen of het het concept Vogelverschrikkerfestival zijn grens heeft bereikt? Voor deze subsidieverstrekkers zijn we noch cultuurfestival, noch muziekfestival, noch theaterfestival. Wij beschouwen dat zelf als 'uniek' (en gelukkig met ons heel veel bezoekers). Maar voor onbekenden met het festival blijkt het zeer moeilijk in een hokje te plaatsen; dat is, nogmaals gezegd, voor onszelf een prachtig compliment. Maar in toenemende mate blijkt het ook complicerend als het gaat om het communiceren over het festival en het aantrekken van nieuw publiek.

Is het daarmee een slecht festival? Nee, zeer zeker niet. Het Vogelverschrikkerfestival is op vele vlakken *écht* uniek; de sociale cohesie, het samen creëren en zijn, de programmering en niet te vergeten de sfeer. Maar zoals bij alles is die grootste sterkte ook de grootste zwakte; het concept heeft zijn grens bereikt. Evenals de motivatie en de energie van de mensen die het organiseren; die is onder invloed van alle factoren een beetje op (en dat is een understatement). De organisatie van het festival kost voor veel mensen zo ontzettend veel tijd. Niet alleen van het bestuur, maar ook van heel veel vrijwilligers in diverse commissies daaromheen. Voor velen van ons betekent het Vogelverschrikkerfestival, zeker in paar maanden voorafgaand, vaak een fulltime baan naast de reguliere werkzaamheden van eenieder. Tijd en energie die we altijd met heel veel liefde en vol overgave hebben geïnvesteerd. Maar onder invloed van alle factoren, is het vuur dat deze ambities en het enthousiasme laaiend moet houden gedoofd. En is de basis om het festival te laten bestaan of eventueel over te dragen, echt te smal geworden. Het stoppen van het Vogelverschrikkerfestival is dus niet alleen kwestie van geld, het is de resultante van veel factoren (en gezond verstand).

Maar het festival van 2017 (de tiende editie) was toch een succes? Jazeker! Dankzij het prachtige weer, de mooie programmering, de vele bezoekers, de top aankleding en uitstraling, et cetera. Dat maakt het besluit ingewikkeld en ook weer niet. Het festival stopt op het hoogtepunt. Achter alle succes, gaat nog steeds een te wankele en smalle basis schuil (financieel, organisatorisch en qua motivatie en energie). Tegelijkertijd groeien de risico's buitenproportioneel. En worden we voor het beheersen van die risico's te veel afhankelijk van de welwillendheid, energie, persoonlijke contacten en het enthousiasme van goedbedoelende partijen. Maar zoals eerder gezegd: die bijdragen zijn nooit vanzelfsprekend. Ze gaan ver, maar zijn wel eindig. Dat is de conclusie.

Het besluit is onomkeerbaar. We hebben er heel erg goed over nagedacht, vele uren over gediscussieerd en nog meer nachten over geslapen. Laat duidelijk zijn: we nemen het uit respect voor het festival. De afgelopen edities is toegewerkt naar een hoog kwaliteitsniveau. Hier willen we niet op inleveren. Natuurlijk hebben we heel veel opties onderzocht: een korter festival, een goedkopere programmering, entree op meer activiteiten, et cetera. Maar al deze maatregelen gaan ten koste van het unieke karakter van het Vogelverschrikkerfestival dat in tien edities met veel zorgvuldigheid en heel veel liefde is opgebouwd. Het festival zou een slap aftreksel van

zichzelf gaan worden; het zou de ooit helder geformuleerde kwaliteit met de voeten treden. Of zou te veel gaan lijken op de honderden andere festivals die al bestaan. We zouden te veel moeten gaan afwijken van een uitgangspunten waarop het festival in 2000 ooit werd gebouwd en waarop het zich al die jaren heeft ontwikkeld.

We gooien de handdoek in de ring. En dat doet pijn. Pijn, omdat we hebben gefaald het mooiste festival van Valkenswaard toekomstbestendig te maken. Pijn, omdat we een hele mooie periode afsluiten. En pijn omdat we dat wat ooit door een prachtige club mensen werd opgericht en door vele prachtige en creatieve mensen is voortgezet en uitgebouwd, nu ten grave dragen. We zijn zeer trots op wat er in tien edities is neergezet. En we hebben echt het gevoel dat we stoppen op het hoogtepunt. We stoppen uit respect voor de principes van het festival.

En soms moet je met iets stoppen om ruimte te maken voor iets nieuws...

Ongelooflijk veel dank aan alle mensen en organisaties die tien edities vogelverschrikkerfestival mogelijk maakten. Ongeacht de grootte van die bijdrage; ben trots op wat je hebt neergezet want het was – en moet worden herinnerd als - het mooiste 'andere' feest van Valkenswaard. En dank aan vele duizenden bezoekers die we de afgelopen zeventien jaar mochten vermaken en verrassen. Want daar deden we het voor.

Voor de vogels in het park is het goed nieuws. Ze hoeven in de herfstvakantie van 2019 niet te verhuizen. ... Het zal er stil zijn in het park.

Met een verschrikkelijke groet,

Bestuur Vogelverschrikkerfestival Valkenswaard,

Dennis, Monique, Marton, Petra, Ted, Willem, Wilbert, Hessel